



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Provincia Neapolitana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66816](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66816)

33
P R O V I N C I A

NEAPOLITANA.



Continet Neapolitana Prouincia locis
septē socios ducētos ac triginta quat-
tuor. In Domo Professa Neapolitana
duodequingenta. In Collegio quin-
que & octoginta. In Nolano duos &
quadragesima. In Catacensi nouemde-
cim. In Aletino vnum & viginti. In Cirinolano quin-
que. In Bariensi quattuordecim. Societate recepti sunt
fere quindecim. quattuor autem in domino quieuerūt.

DOMVS PROFESSA ET
Collegium Neapolitanum,

Domus hæc quamquam non habet illa quidē mul-
ta præcipua, quæ memoriæ mandari possint; ta-
men vt in ea vrbe est, quæ ciuium multitudine nullis
Vrbibus est inferior; ita ipsa siue vbertate frugum
siue bene merendi facultate ceteris domibus nihil ce-
dit. Expiantium peccata tantus fuit hoc anno concur-
sus, vt qui vniuersæ vitæ maculas confessione elue-
rint, cætum amplius numerati sint. Institutum est præ-
terea principum ciuium sodalitiū, quorum munus
est frequenter tum valetudinaria publica interuiscere
tum salutaria Ecclesiæ sacramenta percipere; quoti-
dieq. sub vesperam tradita sibi à nostris meditationis
cuiusdam capita, cui postridie vacent, accurate susci-
piunt:

C

piunt: vt plane sperandum sit, si his principijs relicta
 consentiat fore vt instituti operis fructus constet. Mis-
 sus est in vicinum oppidum Sacerdos vnus, à quo cum
 alia in hominum salutem gesta sunt, tum centum an-
 plius controuersia sedata. In his Filius qui parentem
 contumeliose pulsarat, nudato capite, sine pallio, re-
 uinctis à tergo manibus, obligatis q. fune ceruicibus,
 tanta vi lacrimarum tāta doloris significatione ad pa-
 rentis genua prostratus veniam sceleris postulauit, vt
 in eundem prope stetum Episcopum, & eos qui circū-
 stabant adduxerit.

Huius collegij socij tum ceteris Societatis instructi
 presidjs, tum spiritalibus exercitijs mirum est quan-
 to fuerint proximis adiumento. Nobiles aliquot graf-
 satores, quorum aliqui quindecim ipsos annos ferarū
 more per occultas sylvarum latebras vagabantur, &
 subinde prodeuntes è latebris, vt inimicorum sangui-
 nem haurirent, familijs vniuersis exitium afferebant;
 tandem fide publica accepta in nostrum Collegium se
 receperunt: ibi nostris meditationibus exercitati reco-
 gitarunt Deo omnes annos suos in amaritudine ani-
 mæ suæ, vt quæ flagitia voluntaria confessione patefe-
 cissent, ea benignus Deus obliuione sempiterna obrue-
 ret. A prima luce ad tenebras partim in aliqua diui-
 narum rerum meditatione partim pijs cum fratribus,
 patribusq. colloquijs perseuerabant, spectaculū Deo,
 & angelis sane gratum, quod tum diuitias bonitatis
 Dei, tum Societatis nostræ curam in proximorū que-
 renda salute perfecte representabat: in ijs enim vnus
 propter effrenatam audaciam, & immania facinorum

monstra toto hoc regno celeberrimus cētum amplius
 cades suis ipse manibus perpetrarat. Sunt & manci-
 pia seruique ad Fidem eruditi nonnunquam. in his
 Turca, qui ob eam causam aiebat se à Mahometica
 superstitione ad Christiana sacra conuersum; quod cū
 sibi grauiter agrotanti Christianus homo, cui vix de
 facie notus erat, quæ necessaria essent ad victum sup-
 peditaasset, venit in mentem Christianorum legem, quæ
 in quemlibet officia charitatis imperat, ceteris legi-
 bus oportere præstare. E sodalitate Deiparæ, Virgi-
 nis, quæ è natu grandioribus constat, non minores in-
 terdum fructus tulimus, quam ex ipsa nostra Societa-
 te. A multis carcer inuisitur, nec solum vinctis cor-
 poribus, sed etiam animis subuenitur. Tam multi ad
 exsoluenda peccatorum vincla pijs sodalium colloca-
 tionibus excitati sunt, vt cum per sacerdotum penu-
 riam tot audiri non possent, Archiepiscopi iussu singu-
 læ religiosorum familia Sacerdotum auxilia supple-
 rint. Ne illud quidem ad declarandos huius sodalitij
 progressus prætereundum est. Vnus e sodalibus Sacer-
 dos cum accepisset, fratrem ab inimicis occisum esse,
 nullo perturbati animi motu prodito, postridie sacrifi-
 cavit; nec modo fraternam eadem sibi ipse non vlci-
 scendam, sed parentes etiam ab ea cogitatione reuo-
 candos existimauit: à quibus cum per litteras veniam
 inimicis impetrare non posset, eo consilio discessit in
 patriam, vt eorum animos sua præsentia delinitos ab
 vlciscendi studio retraheret. Vnus & viginti varia
 sunt Religiosorum instituta complexi; quorum præcla-
 rus euentus facit, vt huius sodalitatis fructibus faci-

les ad Religionem quamlibet aditus pateant. In Minore sodalities pari cursu contenditur ad virtutem. præter alios, qui in alios Religiosorum ordines transferunt, in nostrum ingressi sunt octo. In his adolescens illustri loco natus, præclaris naturæ donis instructus, cui quidem magno stetit societas. nam cum eius de societate consilium rescisset Pater, furore percitus & pugnis eum verberibusque contundens; Moriere flagris, inquit, priusquam abeas. At ille. Non mihi erit India aut Anglia martyrii causa peragranda, si paternis manibus interficiar. cum animaduertens patrens nihil se asperitate proficere, ad lacrimas, blanditijsq. deflexit. ne hæc quidem firmum animum abducere ab instituto possunt. reditur ad acerbicatem, reditur ad minas. domestica eum custodia Patres includit, ut tanquam noxium aliquem, vinctum proprium in oppidum, quod tridui abest, amandet. Senit hoc perspicax adolescens, & fugam attente meditans non sine vitæ discrimine edito de loco confestim desilit; inde ad Collegium nullo pallio, nullo in publicum prodeuntis ornatu insequentibus à tergo famulis transfultat: Ita primis prælijs victoria domestica terminatis, alia grauiora coepit inire certamina, ut, quod est omnium difficillimum victoriæ genus, gloriosum etiam agat de se ipse triumphum. Nec minus strenue fortiterq. se gessit alius adolescens ex hac eadem virtutis schola profectus, qui postquam Patri se in societatem nostram receptum esse significauit, nolletq. patrijs bonis, quæ sibi hæreditario iure veniebant, inconsultis patribus cedere, verberibus male acceptus ad Collegium

gium brachio semifracto confugit. tum accersito tabel-
lione, Prouincialis permissu atque etiam iussu nuntiū
paternis bonis patriq. ipsi remisit: tanto melior hæres
futurus si in sententia permanserit, quanto sunt filij
Dei filij hominum meliores. Ad hæc duo sodalitia
accedit tertia quædam sodalitas ex opificibus ferme
quingentis, qui ad explanationem Christianæ doctri-
næ festo quoq. die conueniunt: tanta sunt autem au-
ditate discendi, vt extra urbem euocati complures ad
suum quisque opificium; tamen ne qua fiat salutis ia-
ctura spem maioris quæstus abiciant. Ex hoc opificiū
cætu quindecim coenobitæ facti sunt; suoq. exem-
plo ceteris nō mediocriter profunt. Adolescens dum
inimico cædem molitur, cum huc se forte contulisset,
mutata repente sententia pietati se dedit, ac postre-
mo perfectioris studio virtutis in coenobium se se in-
clusit, vt cum animam suam odisse didicerit, proximo-
rum odia inimicitiasq. dediscat.

COLLEGIVM NOLANVM
& Cyrinolanum.

EX ijs qui ad Societatem nostram diuino afflati
Spiritu vocati sunt, admirabilis fuit nobilis cuius-
dam adolescentis vocatio. Qui quamquam voto se no-
stræ Religionis obstrinxerat; prauis tamen familiari-
tatibus (vt est illa ætas improvida ac maxime lubrica)
de virtutis curriculo declinauit. Sed quæ Dei est in
eos quos ad veram vitam destinat, prouidentia, re-
manebant adhuc in adolescente quasi quidam pieta-
tis

vis igniculi, & malefactorum conscientia animum sti-
 mulabant, vt toto ferme biennio numquam liceret
 quieta mente persistere. quare in animum induxit
 Rectorem adire, ab eoque vehementer contendere,
 vt Societate reciperetur. qua tandem impetrata om-
 nis tumultus animi conquieuit. E Societatis Medita-
 tionibus idem perceptus est fructus, qui vbiq; solet.
 Prouectus etate Parochus earum beneficio tam sui
 ipsius cognitionem adeptus est, vt manantibus lacri-
 mis affirmarit se ad eum diem, totum & Sacerdotis,
 & Christiani hominis munus ignorasse. Obijt in Cyro-
 nolano Collegio Hieronymus Sorianus eximia probi-
 tate Sacerdos. Hunc ad Societatem nostram exem-
 plum Ioannis Maldonati, quem hoc eodem anno Ro-
 mae obiisse diximus, excitauit. nam cum in Hispanijs &
 vitæ consuetudine, & studiorum similitudine iam inde
 ab adolescentia coniunctissimi inter se fuissent; conue-
 nerat inter eos, vt qui prior perfectioris vitæ genus
 amplexaretur, is alterum ad sui imitationem traheret.
 Romæ igitur multo post in Societatem Maldonatus
 admissus veteris pactionis memor, à Soriano, quem in
 Hispanijs reliquerat, per litteras promissa repetit. Is
 de statu hominis amicissimi certior factus, nihil habuit
 antiquius, quam vt idem iter, eandemq; vitam ingre-
 deretur: vt diuino propemodum consilio factum putes
 vt quem sequi non dubitauit in vita, eundem quoque
 sequeretur in morte. paucis enim mensibus post Mal-
 donati obitum, quasi amici monitis iterum ad meliorem
 vitam vocatus, tanta occubuit animi alacritate; vt vi-
 deretur cuius exemplo in terris vulgarem vitam cum
 reli-

religiosa mutarat, eiusdē in cælo precibus religiosam
cum cælesti mutasse.

COLLEGIUM CATACENSE

Ciuitatis Episcopus cum alijs rebus suam in nos
beneuolentiam testificatur, tum quod sepe no-
stros ad res gerendas adhibet. eius rogatu Clerus uni-
uersus conscientia casibus eruditur, quo tempore &
ipse & Vicarius semper intersunt; idemq. mandauit,
ut in Episcopatus sedibus, quæ à nostro tradita sunt, à
Clericis recolantur. Nec vero amicior nobis Episco-
pus, quam cuncta Ciuitas, quæ cum tutum aliquem lo-
cū requireret, vbi plena diplomatibus capsula litteris-
que publicis asseruari posset, eam nostris tectis potissi-
mum credidit. Cumq. in nostra fullonica omnis fere lin-
tea vestis incendio conflagrasset, familiares certatim
damnum hoc resarciendum curarunt; paucis q. diebus
tantum eius generis vestium suppeditatum est, quan-
tum ad vsus domesticos satis esset. Sacerdos dum iter
facit, multas in vrbe quadam Episcopi rogatu confes-
siones excepit. Erant enim Iubilæi dies. Venit ad con-
fessionem mulier graui obstricta scelere, sed pudoris
magnitudine victa, cum cetera patefaceret, hoc consul-
to præterijt. Pater ex eius verbis occasione sumpta sæ-
pe eam de eo scelere interrogauit, sed ex eius confes-
sione nihil expressit. imo tanta asseueratione mu-
lier impudens affirmabat à crimine se abesse vt cogere-
retur Pater conceptis de more verbis, eam, quæ se ar-
ctiore vinculo obligabat, absolueret. Nondum è tem-
plo

plo digressa ad patrem regreditur ore tristi ac pertur-
 bato. narrat ut è templo pedem efferre nequeat, & ut
 senserit nodo quodam adstringi fauces, quod commis-
 sum à se facinus pernegasset: proinde se & nonissimè
 mendacij culpam, & id ipsum facinus confiteri. ita &
 corpus ab angustijs, & animum à scelere vindicavit.
 Adolescens cum magnā vim pecuniæ lusionibus ami-
 sisset, rebus omnibus desperatis, diabolo sese dedit.
 affuit diabolus, iussitq. adolescentem ter certo quodā
 in prædio deditorem illam miseram renouare. facit
 semel imperata, dæmonemq. familiariter alloquitur:
 In reditu ecce tibi noua de cælo benignitas: repente itā
 quam è somno excitus agnoscit erratū. dolet, & apud
 nostros plena lacrimis confessione tantam maculam
 eluit. Rogatus postea qui nam è dæmonis potestate in-
 columis euasisset, id causæ fuisse respondit, quod ante
 quam scelus illud admitteret, corpus domini suscepis-
 set: ideoq. sibi à dæmone imperatum, ut ter se confer-
 ret in prædium, ter sibi se dederet. Nimirum non est
 passus Deus Christi templum fieri dæmonis domiciliū.

COLLEGIVM ALETINVM.

A Letina Ciuitatis in nostros homines obseruan-
 tia cum ipsorum in Ciuitatem officijs certasse
 quodammodo visa est. ciues enim æstiuis temporibus,
 crebris, & sq. periculosis morbis afflictati tam auide
 nostrorum operam expetebant, ut si illi non animis
 tantum sed etiam corporibus mederentur. nostri
 vicissim tum in agris audiendis, tum in ijs, quos mor-
 bus

bus extingueret confirmādis nullum laboris genus re-
 fugerunt. quod vt commodius ab ijs fieret, illustri qua-
 dam Dei prouidentia incolumes seruari sunt omnes.
 Egenorum præterea necessitati subentum; præsertim
 ijs, qui retinentur in vinculis, qui cum aqua penuria
 laborarent, corrogata stipe, exstructa est seruandis
 imbribus satis ampla cisterna. Impetratū est etiam à
 Prorege, vt per multi, quos exiguum æs alienum mo-
 rabatur in carcere, emitterentur; emissique sunt ad
 quinquaginta. Par in aduenas charitas; cū enim Ale-
 nium duodecim circiter adolescentes Chaldaei è suis
 profecti sedibus appulissent, eorum inopia, atque ege-
 stati (erant enim rebus omnibus spoliati) per pios ho-
 mines Societas nostra subuenit. Hi Pontificis Max.
 iussu Romam eo consilio proficiscebantur, vt in Maro-
 niarum vel Græcorum Collegium cooptarētur: cum-
 que per id tempus duo de nostris Hierosolymam con-
 tendissent, ijs cogendis & à parentibus abducendis
 suam quoque nauarunt operam. Cum igitur dies ali-
 quot nauigassent, essetq. in animo Venetias appellere,
 vbi necessaria itineris subsidia ex mandato Pontificis
 accepissent; aduersa tēpestate iactati deferuntur Ale-
 tium. hic tum nostrorum industria vti dixi, tum ci-
 uium liberalitate recreati sunt. paucis post diebus vr-
 bem cum Chaldaeis Rector obambulans, multam eis
 pecuniā proviatico corrogauit. Sublatæ præterea si-
 multates & odia sunt. Quidā cum ad cædē inimici per-
 ditum hominem conduxisset, nostro tamen Sacerdoti
 confessus, ad eum confestim, quocū de nece pactus erat
 contendit; nec modo retraxit a cæde, sed pecuniam
 quam

quam ei dederat, vltro remisit, modo animum expiare-
ret, quod ille fecit non sine magno animâ sensu motu-
que. E duobus sodalitijs superiore anno institutis
maior captus est fructus, quam ex huiusmodi cœtibz
postulandum sit. Ab ipsis sodalibus impurissimæ inter-
dum feminæ conquisita ex eleemosynis dote ad hone-
statem traductæ sunt. Ter singulis hebdomadis Vale-
tudinario ministrant, bis vicarium stipe coacta publicis
custodijs subsidio sunt. Ad hæc duo sodalitia tertium
clericorum accessit, in quo quinque & viginti præby-
teri numerantur, quibus æque aliena, ac sua cuique sa-
lus cara est. Horum fama Hydruntinus permotus Epi-
scopus vehementer contendit, vt in eorum numero si-
bi esse liceret. Det Deus incrementa qui tam præcla-
ra dedit exordia.

B A R I E N S E C O L L E G I V M.

Bariense Collegium nunc primum magna ciuium
gratulatione constitutum est. Ciuitas est plane
nostra: Et præter annuos redditus, quos decreuit, mul-
tum etiam argenti in vnam Collegij ædificationem con-
tulit. à priuatis vero tum mille aureorum octingento-
rum summa coacta est, tum domesticum instrumentum
suppeditatum. templum denique nostris muneribus
satis aptum à Canonicorum Collegio donatum. Habita
sunt primæ conciones Aduentus tempore, magno cum
fructu concursuque omnium ordinum. frequens autem
Sacramentorum consuetudo in his partibus pene om-
nibus inaudita, in vniuersam fere ciuitatem inducta
est.

NEAPOLITANA! 48

est. itaque ea est in æde nostra virorum mulierumque
celebritas, vt operarij potius quam messis desideretur.
Altamura Vrbs est finitima Bario, fuerunt in ea
nostri pacis concordiaeq. auctores: Nã cum viri Prin-
cipes tum inter se ipsi, tum cum Archipresbytero si-
multates grauissimas exercerent, misit ad eos Bariensis
Archiepiscopus, ciuitate ipsamet deprecante, Colle-
gij nostri Rectorem, qui tempestatem illam mutuis po-
puli odijs excitatam, quadriduo, sed non sine magno la-
bore, sedauit: in eaque ciuitate tam eximia reliquit
sua virtutis documenta, vt statim de extruendo Socie-
tatis Collegio cogitarit, in eamque rem, & tem-
plum vltro deferat iam extructum, & au-
reorum redditus nongentorum. De
Neapolitana satis cõsequens
est vt de Siciliensi di-
camus.



PRO: